

РЕШЕНИЕ

№ 26973

гр. София, 13.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 03.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **9019** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на И. С.-гражданин на Република М. срещу Отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване в РБ, рег.№ 5364р-19995/14.08.2024 година на Директор на Дирекция “Миграция“, с който на основание чл.26, ал.1, вр.с чл.10,ал.1,т.23 от ЗЧРБ е отказано предоставяне право на постоянно пребиваване в РБ на И. С.- гражданин на М..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорения отказ. Твърди се, че оспорващият е напуснал РБ заради болест на близък човек, завършил с фатален край и по тази причина не е открит на адреса при извършената проверка. Искане се отмяна на отказа .

В съдебно заседание, оспорващият-И. С. редовно и своевременно призован, се явява и поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по оспорването-Директор на Дирекция ”Миграция” редовно и своевременно призован се представлява от юрисконсулт Т. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства-е видно,

че на 25.04.2024 година оспорващият подал Заявление за предоставяне право на постоянно пребиваване на основание чл.25,ал.1,т.1 от ЗЧРБ - лице от български произход. Към Заявлението си приложил необходимите документи съгласно чл.34,ал.1 ,чл.35, и чл.11,ал.5 от ППЗЧРБ/ когато чужденец от български произход е влязъл законно на територията на Република България и не притежава виза за дългосрочно пребиваване, дирекция "Миграция" или отдел/сектори/групи "Миграция" при ОДМВР след предоставянето на писмено становище от ДАНС и след заплащането на такса за визата по Тарифа № 3 за таксите, които се събират за консулско обслужване в системата на Министерството на външните работи по Закона за държавните такси, могат да издадат разрешение за пребиваване, когато държавният интерес налага това или при извънредни обстоятелства, доказани по надлежния ред със съответни документи, или след представяне на регистриран в Националната агенция за приходите (НАП) трудов договор, сключен за срок минимум шест месеца. Дирекция "Миграция" или отдел/сектори/групи "Миграция" при ОДМВР изпращат в ДКО - МВнР документ за платена такса за визата. Трудовият договор по ал. 5 не се изисква от чужденеца в случаите, когато информацията е отразена в Регистъра на уведомленията за сключване, изменение или прекратяване на трудовите договори или уведомления за промяна на работодател.

На 11.07.2024 година до Директор на Дирекция“ Миграция“ е депозирана Докладна записка от Полицейски инспектор в СИПАМ, в която е посочено, че на 10.07.2024 година около 10,00 часа екип – двама инспектори в Сектор „ Изпълнения на ПАМ“ при Отдел „ Противодействие на незаконната миграция“ посетили адрес- [населено място], [улица], №64, ет.1, ап.3 с цел установяване дали чужденецът И. С., [дата на раждане] в Република М., граждани на Република М. живее на заявения от него адрес в РБ, като от извършената проверка е установено , че жилището, изградено на посочения адрес е ситуирана на ет.1/ първи надпартерен етаж в жилищна кооперация, при посещението на входната врата са се отзовали две лице от мъжки пол и след представянето на служителите двете лица са се представили с валидни молдовски национални паспорти, като са установени като В. К., [дата на раждане] в Република М. и А. Кара, [дата на раждане] в Република М., заявили са, че живеят на адреса в качеството си на кандидати за постоянно пребиваване в РБ и освен тях други чужденци не живеят на адреса и поради това, че лицата владеят отлично говорим български език, предоставената информация е декларирана от тях в снето писмено сведение, като от направената Справка за пътуване на лице – чужд граждани в Информационната система за граничен контрол е отразено, че оспорващият е напуснал територията на РБ на 26.04.2024 година в 03,46 часа през ГКПП Д. с автобус с рег. № CQJ333 от М. и оспорващият фактически не обитава посочения от него адрес в Заявление от 25.04.2024 година като постоянен адрес в РБ и е предложено да се предприемат действия по компетентност. Към Докладната записка са приложени сведения от двамата обитаващи адреса чужди граждани.

На 14.08.2024 година ответникът по оспорването издал оспорения Отказ № 5364р-19995, с който отказал да предостави право на постоянно пребиваване на И. С. в РБ.

Отказът е връчен на електронния адрес на оспорващия.

От представената Заповед от 19.04.2016 година на Министър на вътрешните работи е видно, че старши комисар Н. Н. със Заповед № 8121 К-1498/19.04.2016 година на Министъра на вътрешните работи е назначен на длъжност Директор на Дирекция“

Миграция“ – МВР, считано от 16.05.2016 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

Оспореният Отказ, рег. №5364р-19995/14.08.2024 година на Директор на Дирекция “Миграция”, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Отказът е издаден от компетентен орган-това е Директор на Дирекция “Миграция”, на когото изрично по силата на чл.57, ал.1 от ППЗЧРБ, наред с Директорите на ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица е предоставено право да разглежда документите на чужденеца за предоставяне право на пребиваване след получаване на писмено становище от ДАНС по [чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност"](#), в това число да се произнася и по заявления за предоставяне право на постоянно пребиваване на чужденци в РБ.

Между страните няма спор, а от приложените по делото доказателства се установява, че лицето Н. Н. към датата на издаване на отказа е заемал длъжността-Директор на Дирекция “Миграция” и не е бил заместващ.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Заповедта съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването и-чл.26, ал.1 от ЗЧРБ, във връзка с чл.10, ал.1, т.23 от ЗЧРБ-отказва се издаване на разрешение или за продължаване срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни. От своя страна, съгласно чл.26, ал.1 от ЗЧРБ отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по [чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 - 23 и 26](#).

Отказът е мотивиран, като е изпълнено условието на нормата на чл.26, ал.11 от ЗЧРБ в сила от 23.05.2018 година-отказът за издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване се мотивира, съобщава се на заинтересованите лица и може да се оспорва по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#).

Но при издаване на отказа са нарушени процесуално-правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално – правните разпоредби.

Следва да бъде посочено, че при подадено Заявление за предоставяне право на пребиваване, Директор на Дирекция “Миграция” действа в условията на обвързана компетентност и се произнася по подадено заявление само след получаване на писмено становище от страна на ДАНС. На второ място, съгласно чл.41, ал.1 от ЗДАНС Държавна агенция “Национална сигурност” осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, като дава становища

по молби за предоставяне на убежище, статут на бежанец, хуманитарен статут и временна закрила по Закона за убежището и бежанците, за издаване на разрешения за продължително, дългосрочно и постоянно пребиваване и на визи и включва чужденци в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по Закона за чужденците в Република България, за придобиване, загубване и възстановяване на българско гражданство по Закона за българското гражданство. На следващо място, ДАНС осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България ([чл. 6, ал. 3 ЗДАНС](#)), но не разполага със самостоятелно правомощие да издава или да отказва издаването на разрешения за пребиваване на чужденци на територията на страната. Становището на ДАНС е обвързващо за водещия производството орган. Получаването на писмено Становище от ДАНС по [чл. 41, ал. 1, т. 2 ЗДАНС](#) е задължителен елемент от административното производство по издаване на разрешение за пребиваване на чужденци в Република България ([чл. 22, ал. 4 от ЗЧРБ](#) и [чл. 57, ал. 1 ППЗЧРБ](#), то има характеристиката на акт по [чл. 21, ал. 5 АПК](#), не подлежи на самостоятелен съдебен контрол, а законосъобразността му следва да се прецени при оспорването на крайния акт.

В конкретната хипотеза, два пъти / първо Заместник- председател на АССГ е задължил ответника по оспорването да представи заверено копие на цялата административна преписка, а след това и съдебният състав отново е вменил задължение на ответника по оспорването да представи заверено копие на цялата административна преписка/ два пъти / първият на лист 47 от делото/- процесуалният представител на ответника по оспорването е заявил, че преписката е в цялост е представена и комплектована съгласно разпореждане на Заместник- председателя на АССГ, а след това на лист 54 отново процесуалният представител на ответника по оспорването е посочил, че представя втори път заверено копие на цялата административна преписка. В мотивите на оспорения Отказ само е отбелязано, че на основание чл.22,ал.4 от ЗЧРБ служебно е представено писмено становище, но не е посочено от кого е това становище, на коя дата е издадено на коя дата е постъпило в Дирекция“ Миграция“ и какво е това становище / и най- вече дали изхожда от ДАНС, нито пък е обсъдено в Отказа, което сочи, че изобщо административният орган не е изискал и не е спазил изискването за представяне на писмено Становище от ДАНС. Ако това бе така, то щеше да бъде част от административната преписка и да бе представено два пъти, а и би съдържало информация, от кого е това становище, изходящ и входящ номер и с какво съдържание е. Нещо повече дори- в самия Отказ изобщо не е обсъдено какво е становището служебно представено/ като буди недоумение как ДАНС знае кои лица подават заявление за предоставяне право на пребиваване и без да са сезирани изпращат служебно информация за конкретното лице, без да знаят за това. Липсата на спазена процедура по издаване на Отказа за задължително становище на ДАНС прави Отказа незаконосъобразен и предпоставя отмяната му. Тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество от съда, то административната преписка следва да бъде върната на органа за ново произнасяне, при което следва да се изиска задължителното Становище на ДАНС по реда на чл.22,ал.4 от ЗЧРБ, да се анализират приложените доказателства и едва тогава да се постановява акт.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по оспорването за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване.

Оспорващият не е заявил претенция за присъждане на разноси.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване в РБ, рег.№ 5364р-19995/14.08.2024 година на Директор на Дирекция “Миграция“, с който на основание чл.26, ал.1, вр.с чл.10,ал.1,т.23 от ЗЧРБ е отказано предоставяне право на постоянно пребиваване в РБ на И. С.- гражданин на М..

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ МИГРАЦИЯ“ ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: